

מסורת הש"ס

אלה דישון מוצה הפנימי מנגן. שהיה מניחו אלל מוצה החילון ושיהו מועלין זו לאחר שזא עם תרומת הדשן: והסיר אה מוראסו נוטאסא וגו' אל מקוס הדשן אה אינו ענין. למכתב אל מקוס הדשן לדישון מוצה החילון דהא כתיב זיה דשן אחר דכתיב (ויקרא 1) והסיר את הדשן מנהו ענין ההי' אל מקוס הדשן לדישון מוצה הפנימי והמנורה שהם ישהו מקומו דמועלין זו כתרומת הדשן אל מוצה החילון המונח שם: אימא אידי ואידי. קראי צדישון מוצה החילון מיירי והא דשנה עליו הכתוב והשלך וגו' כדי לקבוע לו מקום קאמר יחי ליה סתא ועלא קאמר יחי ליה סתא אלל המוצה קדמה. ואכתי לא ידעינן אלא מועלין צדישון מוצה הפנימי דהא לא כתיב זיה דישון כלל דהאי דכתיב דשנו את המוצה (ד) כדאמרת לראובן שבעת מסעות קמיירי: אה כן. כדאמרת לראובן שבעת מסעות הוא דלמא א"כ לימא קרא והשלך אותו אלל המוצה קדמה ותו לא ומימלא דיענא דיינו מקוס הדשן דליף אלל אלל מושמו אלל המוצה ואילא לתימר דבתרייהו צדישון מוצה החילון קמיירי אלל מדאליטריץ למכתב דהאי קרא הדשן ש"מ צדישון מוצה הפנימי מיירי דהא אינו ענין כו' ויזני דכתיב זיה דשן (ה) יו בתרומת(ה) הדשן של מוצה החילון מועלין זה: הדשן. ומיירייהו דה"ה אחי דישון המנורה: מתנני' ר"ש אומר פורים שלל הגיע זמן מועלין כהן. לפי שרלוין למוצה יח כשיבוא שגדילו: גב' בשלמא לר"ש. ומקמי מעילה בשלל הגיע זמן: דקדשי טעמא. דפרק אותו ואת בנו (ו): שהי ר"ש אומר. השוטט אותו ואת בנו קדשי צחוק שני הרי הוא בלל תעשה לו (דלוטו אה צנו) ואין זו כרת שיהו ר"ש אומר כל ההוא לנזיל לאחר זמן כגון זה שהוא ראו לישטט לתמר פטים ושטטו צחוק ה"ו עובד בלל תעשה ואין זו כרת לפי שאינו מתקבל

צפנים ליקוסר אותו אה צנו נוהג נמי בקדשים (חולין 77 ע"ה). והני מוריס נמי שהקדישן קודם זמן והוא רלוין לאחר מכתב השמא נמי איה צבו מעילה: אלל לרננן. ת"ק דלמך לא נהנין ולא מועלין מאי שנה ממחוסר זמן דבהמה דק"ל שכלנא לדיך להתעשר כדאמרי' פרק מעשר בהמה (בבבא 117 ע"ה). מחוסר זמן נכנס לדיך להתעשר דליף מעשרה העברה מצבור אה צבור קדוש לפני זמנו שהרי קודש מרחם זמן אה מבורר זמן נמי שאינו צו שמונה קדשו לפני זמנו וקודש לאחר זמנו והני מוריס נמי ליקדשו קודם זמן ולמעול זהו: אמרי. לא דמי מחוסר זמן דבהמה למחוסר זמן ועופות דיינו טעמו פשוט והוא יו דימגו לחשיבא דליה זה קדושה כשיא בעלת מוס איה זה קדושה נמי ימי כשיא מחוסר זמן אלל עופות דליה לתימר זהו האי מגו והוא ואין המוס פוסל בעופות דאין תמות וזכרות בעופות (י) ואין לעופות פשוט אהי נמי ליה זהו קדושה צמחוסר זמן דעוף: יאזו מידי מעילה דבר טורה. דלל קדשי ה"ה יניחו דלל חוץ לנבואה וקדושת דמיס נמי ליה זהו דאין פודין את הקדשים להחילם לנכליס' וישאין נה פטני' כו'. אלל כי הדי' דבתנתי' לא אמרי' קדושה שבהן להיכן הלכה ה"ה א"י יש אמר גבי קדשים שמתו הלך יאזו מידי מעילה דבר טורה (ה) אלל דהא מודיעה לך אע"ג דלאמינא יאזו מידי מעילה דבר טורה מודיעה דאיהא מעילה מדרבנן בקדשים שמתו וצמורין שלל הגיע זמן ומשלם הקרן: וקשיא לי. טאמורין (ו) לדיכ סתא דלמך ובי קדושה שבהן להיכן הלכה וכו' דמשמע דקדישה ליה דהא דבר קדושה ונמי איהא מידי דמעיקרא ליה ציה מעילה כלל ולכסוף איה מעילה דרבנן יאזו בשלמא היכא דהוה זה מעילה מעיקרא ומאורייתא כגון הני קדשים שמתו דליה זהו מעילה מעיקרא וכו' דקדשי ה' מי אמרי' דליהו זהו מעילה מערבנן לכסוף: והא איכא דס דמעיקרא. ללמך כששטט קודם יאזו שמוק אה צנו מעילה לפי שאין מועלין בדמים:

וכי קדושה שבהן להיכן הלכה לאו קשיא היא דהא גבי

המקמי

המקמי

המקמי

המקמי

המקמי

ולד האמת פרק שלישי מעילה

יב.

מנורה מנח לן יא לא קבעי מדישון דהא כתיב דהריא (שמות 2) דביטצו את הנרות אלל קבעי מנגן דהיה קביעות מקוס לדשנו [של] מנורה אלל מוצה קדמה לכך נראה לפרש דהא נמי צעי בקביעות מקוס דמשמע ממוך המשנה דקביעות מקוס דמוצה הפנימי הוא אלל קדמה במקוס שסם

דישון מוצה החילון יח מועלין דישון מוצה הפנימי אינו מועלין משמע דהא יאזו למוצה החילון במקוס שקבוע דישון פנימי מועלין ואם כן יח דישון מוצה הפנימי הוא אלל המוצה קדמה שאם הי' חוץ לו (ז) (לומנה) אמאי מועלין שם יח אפילו במוצה החילון והא אמרינן לעיל דמועלין זה עד שתא לא ליה דהא אלמא דמי יאזו ליה דהא ליה דהא מעילה אלל דהאי דישון מוצה הפנימי הי' אלל מוצה קדמה סמוך לתרומת הדשן (ז) של מוצה החילון יח (ובכאן גרס בית

הדשנים היה שם) והשתא ניחא דקאמר דישון מוצה הפנימי אין מועלין הא של מוצה החילון י' בזהו מקוס מועלין דאכתי לא יאזו ליה ליה דהא שמוך למתנה ועלה קאמר גבמ' בשלמא מוצה החילון נפקא לן קביעות מקוס לתרומת הדשן דכתיב ושמו אלל המוצה אלל מוצה הפנימי מנגן שיש קביעות מקוס לדישון (ז) ולא דלמך קרא והסיר מוראסו צנוטתה והשלך אותה אלל המוצה קדמה יאזו אה אין ענין למוצה החילון דהא כתיב ושמו מנהו למוצה הפנימי: ואימא אידי ואידי כ' מוצה החילון ולקבוע לו מקום. פ' לקבוע מקוס למורה ונוטה (ל) (ש"ש) לו שמהא) צמקוס תרומת הדשן של מוצה וקשה דמשמע דקאי לקבוע מקוס אחרותה דהשן של מוצה החילון יח ופוייהו ע"ה קשיא מאי משני א"כ לימא קרא יאזו אלל המוצה הי' לתימר לא כן לא לכמוז אל מקוס הדשן אלל והשלך אותה אלל המוצה קדמה ותו לא אלל הי' ואימא אידי ואידי לדישון המוצה החילון

ולקבוע לו מקוס לדישון שהיא קדמה דכתיב קרא דושתו לא כתיב קדמה ולא הוה ידענא צמורח או צמערב ושמי א"כ לימא קרא אלל (אלל) כלומר למה לי דכתיב אל מקוס הדשן לא לכתוב אלל אלל המוצה קדמה והיימי למד גב"ש אלל אלל לדישון מוצה החילון במקוס שורקין זו המורה והנוטה מאי מקוס הדשן אפילו מוצה הפנימי כלומר גב"ש קביעות מקוס לדישון מוצה הפנימי אה אלל מוצה החילון גב' בנדרה מנלן. דישניהו איה שם אלל המוצה (ז) דהשן כלומר גב"ש דשן שם נפקא לן ממוצה לו: בשלמא ד"ש. לכן מועלין צמורין שלל הגיע זמן ומוסר זמן לו הרי הוא שלל תעשה אה שחט צחוק ויזני דלס שחטה צחוק עובד בלל תעשה א"כ חשבי' לענין שמועל דהא אלל לרננן (ז) דלמך דליה לאו אה שחט צחוק מ"ש ממחוסר זמן דמועלין זו קודם שיגיע זמנו מעיקרא הוה מצי לתימר בשלמא לר"ש מידי דהוה אהמחוסר זמן בללו האי טעמא דליה זהו לא תעשה אלל צעי לתימר טעמא דלמי שמי אפילו במקנה דמסיק מידי דהוה אצעל מוס ומחלק צין מחוסר זמן לעופות וכה"ג פירשתי בפ"ק דשנת (ה) (ז) גבי בשלמא צנו עואר יאזו מהלך עמודין ואת אב"ב גבי עופות כיון דא"ה הומו פוה"ב בעופות אין אעוף פרוין. לאו דוקא משום דאין ליה פוסל דהא אפילו מחוסר אב"ב שפוסל בעופות ליה ציה פשוט דמשמע צמ"ס מנחות (77 ע"ה): שאין פשוט אלל לבהמה יח: ובי קדושה שבהן אהיבה. כלומר קדושה שהיה ליה קודם שמתו קדושה צמ"ס מעילה מן המורה אמר עולא מעיקרא ליה ציה מעילה מעיקרא שלל הגיע זמן וצני יונה שעבר זמנו לא נהנין ולא מועלין ומיירי אה צההקדישן קודם שעבר זמנו ואמאי לימא קדושה שבהן להיכן הלכה שהיה כהן קדושה (ז) ציונים קודם שעבר זמנו יאזו למעילה זהו ויה"ה דהוה מצי פריך דמשמע שחטות הממות אמר ליה מודיעה לך דליכא מעילה דרבנן דכ דהא חסד הרב ציה מקושייתו והי' קאמר מודיעה לך דודאי ליהא מעילה (ז) אלל מדרבנן כמו בקדשים שמתו והא דהוה (קאדר) קשה לי ויזני אפילו מעילה מערבנן ליכא קשיא ליה מי איכא מידי

כלומר

כלומר

כלומר

כלומר

כלומר

כלומר

עין משפט גר מצוה

י א מיי פ"א מהלכות איסורי מוצה הלכה י: ב מיי פ"א מהל' איסורי מוצה ס' א: יח א גי מיי פ"א מהלכות מעילה הלכה א:

תורה אור השלם

1. ולבש הבדן מדו בד ומקמיס בד ילכש על כשרו ודריס את הישן אשר תאכל האש את העלה על המזבח וישנו אצל המזבח ויקרא א ג והבשר את מראתו בנצחיה וישלך אתה אצל המזבח קדוה אל מקוס הישן: ויקרא א טו

שיטה מקובצת

א ואידי למוצה החילון אות נמקח: א אצל (אצל) מאי חיבת המוצה נמקח: ה הפנימי אשתיו מוצה הפנימי מנורה: ח מתני' תורין שלא הגיע זמן וכני ונה שבוך ומקן לא נהנין ובלא שפירי ר"ש: משענין: א הראוי לבא לאחר זמן ומחבת הקדושה עד חיבת הרי נמקח: ב פרוין אינו קדוש במחוסר זמן אמר: ב יחוב רבה גליין כן נמצא ברוב ספרים אבל בתוס' משמע דרובי קאי אעולא ונכרי על ד"ה רבך: ז יחונן קדושה לפי הגיטא דלעיל רבה לא רביס' הכא רבך: ט אמר ליה ותיקשי לך מתני': ח מועלין בהן הנה: יא הלכה אלא מורגא על חיבת אמר ליה נרשם קו למעלה לחירות לן לפי' ראוי למקחו לז לישן הראי"ש יזל א"ל רבה א"צ דאמינא יצאו מידי מעילה דבר טורה מורגא לן דאיכא מעילה מדרבנן ומשלם הקרן גבי אפילו בתורין שלא הגיע זמן וקשיא ליה לרב חסדא מי איכא מידי מעילה ודקשיא ליה בהו מעילה ולכסוף איה בהו מעילה מדרבנן אחרון קאי קשיא דהוה ביה מעילה מאורייתא מעיקרא כגון הני קדשים שמתו שפיר ככותב ברש"י ז"ל: יח מנחות (ע"ה) ד"ה מנחות (77 ע"ה) ד"ה גזרו: יט דישן כתרומת הדשן: יז למוצה קרין קדושה הסי' חיבת כשיבא נרשם עליו קו למעלה לחירות ליה לפי' ראוי למקחו: יח עתה דישתו המחוק: יט עתה דישתו חוץ ואין חיבת דארתו ואת חוץ ויזיל למימר וקריב לאחר זמנו אה: יז הוא כדתנן כל הקדשים שקדש מנחן להקדישן נפדין: יט נמי אפילו כשהוא: יט על אפילו גבי: יז דרב חסדא אות ל' ל"ש: יא דרבנן אי אמרת בשלמא: יט קודם שנתקבל כלי כן לישן הראי"ש ז"ל: מעלין ולא קבעי מדישון כו' אלא ודאי קבעי מנלן כו' מקוס קדמה ודמיא דמנורה מקוס לדישון מנורה אצל המוצה קדמה ודמיא דמנורה הויה כפי הכא לכך נראה לפרש כי בעי מקביעות מקוס דדישון מוצה הפנימי

כלומר

כלומר

כלומר

כלומר

כלומר

כלומר

כלומר

כלומר

כלומר

כלומר